

противоположность на тѣхъ по отношение на дарбата и искуството въ изложението. При всичко това въобще всичкитѣ 11 и особено първите 7 книги отъ коментариите на Цезаря, и въ древнитѣ, и въ новитѣ времена сѫ се ползвали съ голѣма известностъ, слава и уважение, възбудали въсторжно внимание къмъ себѣ си и се считали най добрия источникъ за запознаванietо съ историята на военното искуство въобще и искуството за водението войната въ частностъ— въ древнитѣ времена и особенно въ времето на Цезаря отъ римлянитѣ, другитѣ народи и лично отъ Цезаря. Тѣ били изучвани и по тѣхъ се образовали всички послѣдующи велики и искусни полководци, и тѣ дали поводъ за голѣмо число, много или малко забѣлѣжителни коментарии върху тѣхъ, особенно въ XVIII вѣкъ.

Оригинала имъ билъ издаденъ: най напрѣдъ — заедно съ другитѣ древни военни писатели, подъ заглавие: *Veteres de re militari scriptores, folio* въ 1524—32—35 г., 8⁰ въ 1553—69—80 г. 4⁰ въ 1584, 1602—7—44—70 г. и т. н., а отъ XVIII вѣкъ — въ 1712 г. (*Clarke* въ Лондонъ), въ 1737 г. (*Oudendorp* въ Лейденъ), въ 1780 г. (*Morus* въ Лайпцигъ), въ 1782 (въ Цвейбрюкенъ), въ 1805 г. (*Oberlin* въ Лайпцигъ), въ 1812 г. (*Wetzel* въ Варшава) и пр.

Първия имъ прѣводъ билъ направенъ на французски язиѣ, още въ XV вѣкъ отъ *Дю-Шен* (*Jean du-Chêne*), по заповѣдъ на Карла Смѣлий, херцогъ Бургундски, но билъ издаденъ едвамъ въ 1774 г. — Слѣдъ него послѣдовали много други въ разни години, именно отъ 1539 г. (на французски отъ *De Laigne*) и на разни язици, както въ 1589 г. на франц. отъ *Blaise de Vigenère*, въ 1619 г. на итал. отъ *Palladio*, въ 1758 и 1774 г. на франц. отъ *Guischard* (съ коментарии, особенно забѣлѣжителенъ), въ 1778 г. на нѣмски отъ *Wagner*, 1780 г. на франц. отъ *Davon*, 1782 г. отъ *Warnéry* и въ 1783 г. на нѣмски отъ *Rösch* (всички съ коментарии), въ 1789 г. на франц. отъ *le Comte Turpin de Crissé* (съ коментарии, особенно забѣлѣжителенъ), въ 1792 г. на франц. отъ *Vaudrécourt, augmenté par Davon* (сѫщо забѣлѣжителенъ), въ 1801 г. на нѣмски отъ *Haus*, въ 1812 г. на английски отъ *Tower*, въ 1815 г. на нѣмски отъ *Wagner*, въ 1817 г. на нѣм. отъ *Strack* и др., въ туй число русския прѣводъ отъ *Клеванова* въ 1857 г.

*47) *Цицеронъ* (106—43 г. пр. Р.Х.); *рѣчи* и *писмата* му съставляватъ изобиленъ источникъ за историята на Римъ и между друго за живота и дѣйствията на Цезаря. Знаменития *Вилендъ* (*Wieland*) въ 1808—11 г. издалъ въ 6 книги сборникъ на пис-